

DIARI CATALA
Avisos, Noticias y Anuncios
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Barcelona (Edició vespra) 1 pta. mes
Edició mat. 1 pta. mes
Unió postal: 1 pta. mes
Paquet de 90 números: 90 cèntims.

La Veu de Catalunya

5cent.

Redacció i Administració:
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entressol
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPREMTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Any XXII núm. 4,635

Barcelona: Dissapte 13 d'abril de 1912

Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: Sant Hermenegild, rey y mr.
SANT DEL DIA: Sant Hermenegild, rey y mr.
SANT DEL DIA: Sant Hermenegild, rey y mr.

Observatori Meteorològic de la Universitat. - Director: E. Aleó. - 12 d'abril
HORES D'OBSERVACIÓ: Matí, 5 a 10 hores. - Temperatura: 12.5. - Humiditat: 72. - Vents: 1.5. - Pressió: 1015. - Pluja: 0. - Neig: 0. - Gran: 0. - Gel: 0. - Vent: 1.5. - Pressió: 1015. - Pluja: 0. - Neig: 0. - Gran: 0. - Gel: 0.

NEW CRUSADERS - LONDRES - El millor equip amateur d'Angleterra. contra Foot-ball Club BARCELONA - Campió d'Espanya. Demà, diumenge, a les 3 y 1/2 de la tarda Camp del Barcelona. - Entrada general, UNA pesseta

J. Marsans Ref y Fills
Valors, Cupons, Giros, Cambi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

PEUGEOT 250
Representants exclusius:
F. S. ABADAL Y C. - Aragó, 239 al 245

El Dr. Francisco Terrades Professor aus. de la Facultat de Medicina, malalties de la dona, s'ha traslladat Passeig Gracia, 77, pral.

El medi més racional d'evitar totes les malalties infeccioses es l'ús diari de les aigües y llet

Ozonizades - "Ozono" Aragó, 247

Dr. A. Presta Especialista Orelles, Nas, Gorge y Tuberculosis. Pelajo, 12, pral. - Consulta de 9 a 10 y de 3 a 6.

¡Alerta, malalts, alerta!

Se venen en aquesta ciutat y en altres poblacions de Catalunya, y també a València, varietats d'aigües artificials ab noms de fonts que no son fonts, sinó marques de fabrica, y que en les etiquetes de les seves ampolles diuen, o pretenen dir, que procedeixen de Caldes de Malavella, y algunes fins diuen, que procedeixen del Govern, para sorprendre la bona fe del consumidor. - No confondeu ab les acreditades aigües minero-medicas naturals del VICHY CATALA de Calde de Malavella, declarades d'utilitat pública, y que per aixó estan baix la protecció del Govern, que sols s'expedixen del manantial embottellades y les ampolles porten els distintius ab el nom Sociedad Anónima Vichy Catala. - De venda per tot arreu. - Administració: Rambla de les Flores, número 18, entressol.

DR. JOAN RIBAS Y PERDIGO Tractament de la TUBERCULOSIS PULMONAR - Valencia, 229, entressol.

L'antiga casa de Mobles de J. PONS, FILL

del carrer de la Ciutat, s'ha traslladat al PASSEIG DE GRACIA, núm. 45, cantonada Aragó, entressol y principal. Tallers en els mateixos locals. Telèfon 911.

Banque Commerciale de Bâle
BASILEA (Suïça)
Fundada en 1863

AGENCIA A ZURICH

Capital-accions... Franchs 20.000.000
Fondos de reserva... 10.500.000

Quadre del augment gradual de les reserves de la Banque Commerciale de Bâle durant els deu darrers anys

	Capital	Reserves	Dividendo	Curs de l'acció després de tallat el cupó del dividendo
1902	20.000.000	2.000.000	4 1/2 %	595
1903	20.000.000	2.500.000	4 1/2 %	592
1904	20.000.000	3.500.000	4 1/2 %	592
1905	20.000.000	4.500.000	4 1/2 %	593
1906	20.000.000	5.500.000	5 1/2 %	602
1907	20.000.000	6.000.000	6 %	603
1908	20.000.000	6.500.000	6 1/2 %	650
1909	20.000.000	7.000.000	6 1/2 %	750
1910	20.000.000	10.000.000	6 1/2 %	830
1911	20.000.000	10.500.000	7 1/2 %	840

Resulta, donchs, del quadre més amunt esmentat, que les «Reserves» de dit Banc han elevat, per medi de deducció sobre els beneficis anuals, de 2 a 10 1/2 milions durant els deu darrers anys; aquestes reserves representen actualment 52 1/2 % del capital, accions de 20.000.000 de franchs.

Compra y venda de títols en les Borses suïsses y extrangeres
Gerencia de Fortunes.-Custodia, en caixes presentant totes les garanties possibles, de títols depositats a nom y ab compte a favor d'un o més titulars.-Cobro de cupons.-Verificació de sorteigs.-Renovació de fulles de cupons.-Suscripció sense gasts a totes les emissions suïsses o extrangeres.

Comptes corrents a vista productives d'interessos lliures de comissió
Els títols y sos cupons depositats a Suïça per extrangeres residint fora d'ella estan exempts de tota mena d'impostos y contribucions.-Ademés, no estan subjectes a cap dret de successió.-Discreció absoluta.

Per a tota mena d'informes, dirigirse en espanyol a la Direcció de la Banque Commerciale de Bâle, a Basilea (Suïça)

AB MOTIU DEL PRÓXIM TRASLLAT AL PASSEIG DE GRACIA, n.º 18 (Xanrrà a Gorta)
la Lloceria de Eduart Casas
Corribla, 21 (davant de les escales de la Catedral)
LIQUIDA
a preus sumament inverosímils, inferiors al de cost, tots els gèneros, fins al dia 30 d'abril
Obertura del nou local a primers de maig

Modos C. COMAS DE MESTRE
RAMBLA DE CATALUNYA, 9, 1.º, 2.º
Participa a la meua distingida clientela y al públic que, arribada de París y rebut els últims models, quedará l'ací a disposició de rebre desde'l 18 del corrent mes.

Dr. E. Perearnau dels Hospitals de París. Vies urinaries y sa cirurgia. Plassa Urquinaona, 2, 1.º de 12 a 1 y de 3 a 5; festius de 10 a 12.

Dr. Serrallach Vies urinaries. - De 12 a 2 y 6 a 7. Pelajo, 40. - C.ª económica, 7a.9. Jovellanos, 9

Tusquets y C.ª S. en C. Bancs. Valors y cupons.-Rambla del Centre, 8

L'Institut d'Estudis Catalans

Còm se'l judica a fòra

A MADRID Lo que'n diu un periodista professor de Valladolid

A PARÍS Lo que'n diu M. Dieulafoy eminent home de ciencia

REGIONALISMO Y CIENCIA

Mi estancia en Barcelona

Campo de experimentación

Durante varios días he buscado en Barcelona el ambiente sedativo del Mediterráneo, su monotonía primaveral, huyendo de la vieja meseta castellana, en cuyo fondo creía parecía haberse agazado el sol. De una bóveda gris, que al atardecer se entenebría apenas en rojos velones que rodaban luego como las plumas por el arco del cielo, pasé al cobijo de un pallo azul que cernía oro y amaranto en los conepisculos y arropaba las cosas con suaves veladuras, con el amor y las quejas de los lienzos venecianos. Barcelona vivía mansa y blanda, como un mar en calma. La tensión epiléptica que en otros días hacían de su nombre el símbolo de los odios fratricidas, habíase trocado en laxitud, en paz, en treguas germinadoras de esperanzas.

Las impresiones recibidas en la ciudad catalana no se prestaban a ser disecadas en un artículo; pero hay algo en ella que la caracteriza, un ángulo que resultaba en la medida de su vida social, cuya medición puede dar una impresión de conjunto: su espíritu regionalista. Por esto mi predilección fué encaminada a examinar una institución floreciente, como es el Instituto de Estudios Catalanes, en el cual esperaba encontrar un espécimen de la pedagogía regionalista, el idealismo histórico y la fuerza del pensamiento catalán futuro.

Lo primero que se nota en toda obra regionalista catalana es la influencia del regionalismo arquitectónico barcelonés. Las primeras manifestaciones del renacimiento regionalista eran retóricos literarios; hoy, allí en donde se realiza una cristalización regionalista catalana, política o literaria, pone su mano el arquitecto que tiene su estilo en la refundición de órdenes multiformes y en la transfiguración sensible de sus respectivos barroquismos. Esta es la razón que se lechaba al visitar el Instituto de Estudios Catalanes. Y es tan avasalladora la influencia de esa arquitectura, que provisionalmente llamaremos indígena, que llega a subordinar a ella toda la finalidad de la obra. Difícilmente se podría distinguir una Academia o un escarabajo, de una fuerza regionalista.

El Instituto está largamente subvencionado por la Diputación de Barcelona. Docenas de miles de pesetas se destinan a adquirir su material científico y a recluir su personal docente. Instalado en el mismo edificio de la Diputación, parece ser el símbolo de la Escuela futura, de la formación genuinamente catalana. Sorprende en la entrada una redonda tarza de fuente árabe, que como está al nivel del suelo, apenas alumbra por una pequeña lucerna a la altura de los capiteles, el agua de la fuente pierde el espejo y resaca el charco a la plaza barcelonesa que se esconde en la penumbra de las iglesias. A ambos lados del pórtico de la escalera que conduce a la biblioteca se yerguen los fustes de dos columnas sin capital, mondos como cirios pascales. Arriba, quien vaya a buscar la quietud para el estudio encontrará una sala de lectura en la que los colores y las líneas bailan una tarantela de music hall. No conozco otra sala de lectura en el mundo como ésta. La reciente biblioteca real de Berlín todo es luz, sosiego de color, severidad de línea; es la encarnación del ideal pedagógico del siglo xx. En el Instituto Catalán, el arquitecto se empeña en alegrar la vida del estudiante, tal vez porque entiende así el clásico precepto de enseñar de haciendo. El techo ha sido acuchinado, y la luz se filtra por una pequeña claraboya de vidrios de colores, sin duda para que los lectores no se cansen con la nitidez de las hojas de los libros; las mesas de lectura son clisicamente catalanas, como las que utilizan los navyenes para comer, bajas, anchas y sin tinteros; del artesano catalán una araña dorada, con sus rucinos de bombillas, que, unidas a los festones, dorados también, de innumerables casetones, parecen reclamar a gritos, para completar el conjunto, la orquesta de zinganos y la melodía de la casa Susana. Un sautier de cigarrillos turcos, emanaciones de alcohol perfumados y ajorcas en los tobillos, completarian el cuadro.

La inspiración de un arquitecto catalanista dió la pauta al Instituto; hizo muchos casetones en el artesano; hizo maestros de la casa comenzaron a dictar celebridades catalanas. Allí lei muchos nombres de valencianos, hordies catalanes de golpe y porrazo por los distinguidos miembros del Instituto, que han descubierto que Ausias March era catalán, lo mismo que Luis Vives, Orçel... Bajó los ojos rebozando al pensar que durante tanto tiempo desconocí este secreto, y allí pensando encontrar en los restantes casetones los nombres de Cervantes o de Lope.

Visitó las catedras y dialogué un momento en la de Filosofía, desde cuyas ventanas se brinda la perspectiva de un mar de tejas. Vi las obras de Kant en italiano y sentí honda emoción al pensar que el augusto viejo de Königsberg estaba condenado a legar al pensamiento

to de los alumnos del Instituto, después de pasar del francés de Rigault y la microscópica criba italiana, al tamiz catalán. Los diputados provinciales muchos de ellos rurales, no se han preocupado, lo mismo que los políticos de la Liga regionalista, más que de buscar un profesor catalanista, aunque no supiera alemán. - ¿Cómo traducirán el filosófico profesor la «leichte» - pensaba yo.

Aquella institución, por la cual tanto dinero se gastaba en Barcelona, mostraba claramente que necesitaba arrogarse los acopios de cultura de otras regiones y de otros países, aunque imperfectamente, para poder llenar el cauce prodigamente abierto y bautizado con un nombre exclusivista, pero la pasión, tan mala consejera de la ciencia, hacía trocar en obra particularista lo que sólo puede realizarse con seriedad científica.

Los regionalistas han defendido la territorialización de sus centros docentes, afirmando que su administración era suyo a la del Estado. El Instituto de Estudios Catalanes ofrece la muestra de las experiencias de la administración regionalista, nombrando profesores bien retribuidos y sin oposición, pertenecientes al cánculo catalanista, y que son mirados con paciencia por un buen número de jóvenes catalanes de indudable valor científico. Los viejos vicios de la injuriada administración central allí se veían perfectamente traducidos al catalán catalanista, corregidos y aumentados.

Desde el Instituto al Ateneo barcelonés observé que la cuestión más atractiva la abreniendo Frages, como llamaban los artesanos con hojas de lechuga embudadas de purpura, ni verdaderas chiflonas, ni, dinero a manos llenas. Pero me habló en buen alemán un aristócrata catalán que desempeña un cargo modesto en la secretaría; vi los retratos de Schöller, Wagner, Marx, Lassalle; archivos y mesas que me recordaron los laboratorios alemanes; una exposición que reflejaba los progresos realizados por los países más adelantados en política social; la revista del Museo, las comunicaciones internacionales que le ponían en contacto con los centros similares... Algo, en fin, que respondía a la vida moderna de Barcelona, la ciudad industrial moderna, la de los problemas sociales, la ciudad del siglo XX.

He aquí dos instituciones que son dos símbolos. El engendro político y el científico. Al abrigo de una antigua fábrica, está instalado el Museo; el Instituto, en la Diputación. Este, enseña con orgullo un Cancionero del siglo XV, que costó miles de duros; aquí, las defensas y las armas del trabajo de millones de hombres del siglo XX. Política regionalista en una parte; política social en otra; riqueza en aquella y pobreza en ésta. Aquí la vida, y allá, la Historia.

No está mal que en un centro de cultura se mantenga la tradición de la biblioteca, que no solamente reclama el conocimiento de ayer, sino también del mañana mediante una labor de preparación de los trabajadores. Y si a esto se añade que los catalanistas tienen la pretensión de dar la mejor norma de vida a España, su cédula espiritual, como en cierta ocasión dijera, es de extrañar que entren con tanto dinero en la investigación científica guiados por un dictado material humano. Mejor habría sido y más autoridad habrían ganado los fundadores del Instituto de Estudios Catalanes desmintiendo el sueldo de su decenio que ha de disfrutar un profesor nombrado arbitrariamente, a traer a Barcelona un buen discípulo del gran historiador Lamprecht que enseñase a escribir la Historia, o a un buen forjador belga que aleccionase en su arte a los necesitados de él.

Y todo esto se puede hacer sin notas particularistas. No necesita el gran maestro Karl Lamprecht bautizar con el nombre de esajón su Instituto de Leipzig para hacer historiadores, ni Bücher en su Seminario hacer particularismo sajón para formar economistas y emplear bien la subvención del Gobierno de Sajonia.

En estos momentos de paz para Barcelona, deben pensar los que se tienen por hijos amantes suyos que no es la extravagancia arquitectónica ni las nuevas modalidades administrativas lo que puede engrandecer a Cataluña, sino la incorporación de los elementos de cultura europea, aunque no por omisión del tronco catalán; que los generadores de la cultura histórica catalana, como los del resto de España, son escasos e impotentes para satisfacer las exigencias culturales del presente.

Ideal y lógicamente pensando, no veo inconveniente alguno en ello, si lo es una cosa son los ideales y otra los intereses.

Vicente GAY.

Profesor en la Universidad de Valladolid. (De «El Mundo», de Madrid).

L'Anuari de l'Institut d'Estudis Catalans

L'Institut d'Estudis Catalans segueix

ab un entusiasme meritori, aplegant els materials que han de servir una dia per a fer un monument a la gloria del antic regne aragonès y de son antecessor el comtat de Barcelona.

Els catalans d'abdues vessants piriniques, els espanyols y els francesos, no compresos en aquesta denominació, els italians y els alemanys son invitats a contribuir a l'obra esmentada. En l'Anuari de 1909-1910, s'hi troba, al costat de noms ben coneguts de literats y d'arqueòlegs locals, els dels senyors Francisco Gerone, Giovanni Livi, J. Anglade, mentres que per demostrar com la unitat històrica hi és respectada, la Comissió encarregada de confeccionar el volum ha destinat un ample espai a les memòries relatives a la primera al «Eroador Guiraud Riquier, de Narbona», y la segona a «Narbona, Girona y Barcelona sots la dominació musulmana».

Alguns dels setze estudis que formen la secció històrica, arqueològica, jurídica y literària del volum, seran assaïmpte d'una curta crònica dels autors senyalats pels títols de «Les Memòries» y el nom de llurs autors. Aqueixes senyals mencions ja mostraran la varietat d'assumptes y el gran interès que ofereixen per la majoria dels lectors, interès que creix ab una excel·lenta exposició y una abundosa il·lustració.

Al propòsit d'alguns documents relatius a la segona expedició d'Alfons V contra la illa de Djerba, per Francisco Gerone. - Els documents consultats son del Arxiu de la Corona d'Aragó, de Barcelona, y foren senyalats per don Andreu Giménez Soler.

«Restes dels antics arxius de les Corts d'Aragó, existents als arxius de la Diputació provincial de Tarragona, per Eduard Ibarra y Rodriguez. Se tracta de documents força diferents (comprehen els anys entre 1273 y 1809) que la major part havien estat a les investigacions dels historiadors del regne d'Aragó y que foren parats, tots barrejats, a Saragossa, després de la crema dels arxius de Barcelona. Enis proporcionen notícies ben curioses sobre les costums, moviment econòmic, la organització militar, els actes d'enjudiciament civil y criminal, la vida obrera, els capítols mancomunals, contractes de venda, els testaments y altres assumptes.

«A propòsit d'alguns documents relatius a la segona expedició d'Alfons V contra la illa de Djerba, per Francisco Gerone. - Els documents consultats son del Arxiu de la Corona d'Aragó, de Barcelona, y foren senyalats per don Andreu Giménez Soler.

«Restes dels antics arxius de les Corts d'Aragó, existents als arxius de la Diputació provincial de Tarragona, per Eduard Ibarra y Rodriguez. Se tracta de documents força diferents (comprehen els anys entre 1273 y 1809) que la major part havien estat a les investigacions dels historiadors del regne d'Aragó y que foren parats, tots barrejats, a Saragossa, després de la crema dels arxius de Barcelona. Enis proporcionen notícies ben curioses sobre les costums, moviment econòmic, la organització militar, els actes d'enjudiciament civil y criminal, la vida obrera, els capítols mancomunals, contractes de venda, els testaments y altres assumptes.

«A propòsit d'alguns documents relatius a la segona expedició d'Alfons V contra la illa de Djerba, per Francisco Gerone. - Els documents consultats son del Arxiu de la Corona d'Aragó, de Barcelona, y foren senyalats per don Andreu Giménez Soler.

«Restes dels antics arxius de les Corts d'Aragó, existents als arxius de la Diputació provincial de Tarragona, per Eduard Ibarra y Rodriguez. Se tracta de documents força diferents (comprehen els anys entre 1273 y 1809) que la major part havien estat a les investigacions dels historiadors del regne d'Aragó y que foren parats, tots barrejats, a Saragossa, després de la crema dels arxius de Barcelona. Enis proporcionen notícies ben curioses sobre les costums, moviment econòmic, la organització militar, els actes d'enjudiciament civil y criminal, la vida obrera, els capítols mancomunals, contractes de venda, els testaments y altres assumptes.

«A propòsit d'alguns documents relatius a la segona expedició d'Alfons V contra la illa de Djerba, per Francisco Gerone. - Els documents consultats son del Arxiu de la Corona d'Aragó, de Barcelona, y foren senyalats per don Andreu Giménez Soler.

«Restes dels antics arxius de les Corts d'Aragó, existents als arxius de la Diputació provincial de Tarragona, per Eduard Ibarra y Rodriguez. Se tracta de documents força diferents (comprehen els anys entre 1273 y 1809) que la major part havien estat a les investigacions dels historiadors del regne d'Aragó y que foren parats, tots barrejats, a Saragossa, després de la crema dels arxius de Barcelona. Enis proporcionen notícies ben curioses sobre les costums, moviment econòmic, la organització militar, els actes d'enjudiciament civil y criminal, la vida obrera, els capítols mancomunals, contractes de venda, els testaments y altres assumptes.

«A propòsit d'alguns documents relatius a la segona expedició d'Alfons V contra la illa de Djerba, per Francisco Gerone. - Els documents consultats son del Arxiu de la Corona d'Aragó, de Barcelona, y foren senyalats per don Andreu Giménez Soler.

«Restes dels antics arxius de les Corts d'Aragó, existents als arxius de la Diputació provincial de Tarragona, per Eduard Ibarra y Rodriguez. Se tracta de documents força diferents (comprehen els anys entre 1273 y 1809) que la major part havien estat a les investigacions dels historiadors del regne d'Aragó y que foren parats, tots barrejats, a Saragossa, després de la crema dels arxius de Barcelona. Enis proporcionen notícies ben curioses sobre les costums, moviment econòmic, la organització militar, els actes d'enjudiciament civil y criminal, la vida obrera, els capítols mancomunals, contractes de venda, els testaments y altres assumptes.

«A propòsit d'alguns documents relatius a la segona expedició d'Alfons V contra la illa de Djerba, per Francisco Gerone. - Els documents consultats son del Arxiu de la Corona d'Aragó, de Barcelona, y foren senyalats per don Andreu Giménez Soler.

«Restes dels antics arxius de les Corts d'Aragó, existents als arxius de la Diputació provincial de Tarragona, per Eduard Ibarra y Rodriguez. Se tracta de documents força diferents (comprehen els anys entre 1273 y 1809) que la major part havien estat a les investigacions dels historiadors del regne d'Aragó y que foren parats, tots barrejats, a Saragossa, després de la crema dels arxius de Barcelona. Enis proporcionen notícies ben curioses sobre les costums, moviment econòmic, la organització militar, els actes d'enjudiciament civil y criminal, la vida obrera, els capítols mancomunals, contractes de venda, els testaments y altres assumptes.

«A propòsit d'alguns documents relatius a la segona expedició d'Alfons V contra la illa de Djerba, per Francisco Gerone. - Els documents consultats son del Arxiu de la Corona d'Aragó, de Barcelona, y foren senyalats per don Andreu Giménez Soler.

«Restes dels antics arxius de les Corts d'Aragó, existents als arxius de la Diputació provincial de Tarragona, per Eduard Ibarra y Rodriguez. Se tracta de documents força diferents (comprehen els anys entre 1273 y 1809) que la major part havien estat a les investigacions dels historiadors del regne d'Aragó y que foren parats, tots barrejats, a Saragossa, després de la crema dels arxius de Barcelona. Enis proporcionen notícies ben curioses sobre les costums, moviment econòmic, la organització militar, els actes d'enjudiciament civil y criminal, la vida obrera, els capítols mancomunals, contractes de venda, els testaments y altres assumptes.

«A propòsit d'alguns documents relatius a la segona expedició d'Alfons V contra la illa de Djerba, per Francisco Gerone. - Els documents consultats son del Arxiu de la Corona d'Aragó, de Barcelona, y foren senyalats per don Andreu Giménez Soler.

«Restes dels antics arxius de les Corts d'Aragó, existents als arxius de la Diputació provincial de Tarragona, per Eduard Ibarra y Rodriguez. Se tracta de documents força diferents (comprehen els anys entre 1273 y 1809) que la major part havien estat a les investigacions dels historiadors del regne d'Aragó y que foren parats, tots barrejats, a Saragossa, després de la crema dels arxius de Barcelona. Enis proporcionen notícies ben curioses sobre les costums, moviment econòmic, la organització militar, els actes d'enjudiciament civil y criminal, la vida obrera, els capítols mancomunals, contractes de venda, els testaments y altres assumptes.

«A propòsit d'alguns documents relatius a la segona expedició d'Alfons V contra la illa de Djerba, per Francisco Gerone. - Els documents consultats son del Arxiu de la Corona d'Aragó, de Barcelona, y foren senyalats per don Andreu Giménez Soler.

«Restes dels antics arxius de les Corts d'Aragó, existents als arxius de la Diputació provincial de Tarragona, per Eduard Ibarra y Rodriguez. Se tracta de documents força diferents (comprehen els anys entre 1273 y 1809) que la major part havien estat a les investigacions dels historiadors del regne d'Aragó y que foren parats, tots barrejats, a Saragossa, després de la crema dels arxius de Barcelona. Enis proporcionen notícies ben curioses sobre les costums, moviment econòmic, la organització militar, els actes d'enjudiciament civil y criminal, la vida obrera, els capítols mancomunals, contractes de venda, els testaments y altres assumptes.

sumana, tal com la consistent, sembla exacta, molts de sos detalls han sigut revisats, fixats o corregits per medi dels esmentats documents.

En Francisco Cordera's s'hi entra en els anys 94 y 96 de la Hegira, o sigui entre'l 26 de setembre 713 y el 5 de setembre 715, la presa de Narbona pels musulmans, essent aixís que's creya que havia succeït entre'l 721 y a més s'hi s'hi cort en que cad atribuïa a Abd el Aziz, fill y successor del cèlebre Musa.

La batalla de Tolosa se donà el 9 o'l 10 de juny de 721 y no'l 21 de maig d'aquest any. El capdell del exercit árabe que caigué mort durant el combat, se deya el-Zama, y cal que sigui identificat ab Azam, fill de Melic, ben l'itany d'esserne diferent com s'havia cregut fins ara. Hi havia diu errades que han sigut esmenades.

La capitulació de Carcassona y la batalla de Poitiers queden respectivament fixades en els anys 107 (19 de maig 725 al 6 maig de 726) y 114 de la Hegira (3 mars 732 al 21 febrer 733). Referent se a aquesta darrera, En Cordera fa, molt judiciosament, observar que l'exercit que per Abd el-Rahman entrà fins al cor de la Galia, no tenia pas la força numèrica que's cronistes francesos li atribuïen.

«Allo fou una invasió atrozíssima, en la qual la major part dels musulmans que hi anaven moriren en un lloch que's historiadors designen ab el nom de la «Plana dels màrtirs». Però no's pot capít que fos un exercit pogr nombros, però perdre 365.000 homes en un dia de batalla, que hagués pogut travessar un país mancat de camins, cubert de boscos y més que tot aixó hagués pogut viure sobre d'un país tot just sortit del perill de barbe, en part incul y mal aprovisionat.

Narbona estava encara en poder dels alarbs en el 142 de la Hegira (4 maig 759-22 abril 760) y Abd el-Rahman ben Ocha la governava. La reconquesta de Narbona pels cristians cal retrassarla a una data posterior a la de 759, que fins ara s'havia considerat com a certa.

Per altra part, en 177 de la Hegira (18 abril 792-2 abril 794), Abd el-Melic, assolals territoris de Girona y de Narbona y ha de recular sense haver pogut apoderarse d'aquelles ciutats. Es probable que abdues estaven sublevades al ensemps que Barcelona, y s'havien apropiat, para recobrar llur independència, de l'afebliment de la potencia árabe que motivà la expedició de Carlemany, cridat a Catalunya pel wali de Saragossa, y finalment de les revoltes dels gèmans de Hicham I que cal situar a l'any 172 de la Hegira (11 de juny 788-31 maig 789).

Resulta d'aquelles diverses correccions que la dominació dels alarbs sobre la Narbonesa y l'Empordà tingué una durada molt més llarga de lo que's creya. S'admira que havi durat uns 38 anys. En realitat, ella va durar de l'any 714 als voltants del any 788, tingué una efectivitat de prop de tres quarts de segle. La nostra historia s'aprofitarà d'aquesta rectificació.

S'està d'acord en que l'Alta Catalunya, tant la del Nord, com la del Sud dels Pirineus, havia reconquerit la seva independència abans d'aquesta data, i és que ella restava s'aguas perduda. L'intercanvi que hi h'encara, sobre aquest punt, prové de que les cròniques, cristianes o musulmanes, modifiquen les dades relatives al final de l'ocupació musulmana, segons que consideren la liberació total o parcial del país, o que atribuïuen a les expedicions ulteriors dels alarbs un resultat victoriós o desgraci.

En tot estat de causa, els musulmans estan conformes en que l'any 185 de la Hegira (20 de janer de 801-10 de janer de 802) els germans d'Hicham I se sublevaren altra volta a la mort del rey y que al darrera d'aquella segona sublevació, els cristians reconqueriren Barcelona y hi instal·laren un govern definitiu y que's musulmans degueren transportar la frontera de «Andalusia» al sud d'aquesta ciutat. Aixó queda com provat; 13 o 14 anys havien passat després de la reconquesta de Narbona y de Girona.

L'impuls ja estava donat y mentres que's cristians, encoratjats per la victòria, feren una campanya activa, els musulmans, dividits per les dissensions de llurs capdells, no hi oposaven pas una ferma resistència y's concentraven a rodós del reduït format per la Serra de la Penya, la Serra de Guara y llurs ramificacions cap al Est.

«Els arxius de Francisco Datini, mercader toscà del segle XIV», per Giovanni Livi.

«Documents alarbs sobre Tunis» - Originals y traduccions dels arxius de la Corona d'Aragó, per Andreu Giménez Soler.

«Estació prehistòrica de Citran».

«Estació prehistòrica de Citran».

«Estació prehistòrica de Citran».

«Estació prehistòrica de Citran».

«Estació prehistòrica de Citran».

«Estació prehistòrica de Citran».

«Estació prehistòrica de Citran».

«Estació prehistòrica de Citran».

«Estació prehistòrica de Citran».

«Estació prehistòrica de Citran».

per J. Massot i Palmer. Curana es una petita calina de casí dos hectàres d'amp, situada damunt del camí de Reus a Cornudella. Si troben nombrosos sílex tallats.

«Les escultures descobertes en les excavacions d'Empúries», per Raimon Casellas.—Aquestes escultures que's remunten a l'època de la dominació romana, són preciosos testimonis de la riquesa de la ciutat.

«Lo senyalat, abans que tot, un buste de dona en bronze ab els ulls esmaltats, buste molt viu, molt interessant baix tots els punts de vista i que'l corona una enorme diadema de cabells rissats. També cal esmentar fragments d'un cap de lleó, la testa i membres inferiors d'una Diana, y per últim un Escudapi d'Empúries, però que tots els troços s'aunten perfectament. Aquesta estatua es una copia industrial d'un original grec. L'execució un poc soca no entona gaire ab la noblesa de l'actiu y la serenitat de les línies confirma aquesta opinió. Al mateix temps que's descubre l'Escudapi d'Empúries, a l'altra banda d'Espanya, a les excavacions que's fan a Mérida, descobrida una bonica estatua de dona asubrida a la qual s'hi poden aplicar les mateixes observacions. Signi lo que's vulgui, es ben cert que aquestes dues estatuas son precioses adquisicions per als museus d'Espanya y, a falta dels originals, serán examinats ab fruit pels arqueòlegs.

«La ceràmica estampanyada aresiva y les imitacions galo-romanes, descobertes a Empúries», per Manuel Casari.

«Descobriments d'una basílica cristiana primitiva a prop del port de Manacor», per Joan Rubió Bellver.

«La torre de Soladures», per mossèn Joseph Gudíol.

«El Palau de la Generalitat de Catalunya», per J. Puig y Cadafalch y S. Miret y Sans.—Tan per son desentrollo, com per la naturalesa y bellesa del edifici a que's refereix, aquest es tuch es, sens dubte, lo més remarcable del Amuri.

L'edifici, anomenat aquí al nom de Palau de la Diputació General de Catalunya, es més conegut a Barcelona ab el de «Audencia», en rahó d'haver aquest tribunal ocupat molt temps la seva part més antiga. Està comprès entre la plaça de Sant Jaume y els carrers del Bisbe y Sant Honorat. Aquest palau es el que fa fatxada ab sa veïna la Casa Consistorial, la qual, al carrer de la Ciutat, hi té detalls ben remarcables de l'arquitectura catalana que, a l'Edat Mitjana, s'estengué per tota la costa y les illes orientals, desde les Balears y Valencia, fins a Perpny.

La Diputació General fou establerta a Catalunya durant el regnat de Pere III el Gran (1276-1285). Però com que no estava reunida constantment, els diputats nomenaren, ab molt bon acort, una comissió permanent de tres mem-

bres, encarregada de veïllar per la conservació dels drets y llibertats de Catalunya durant tot el temps que la Diputació no estava reunida.

Com era de consuec, els «Brassos» o «Estats» y llurs delegacions se reunien en les iglésies o en els monestres, però desde'l segle XIV la Comissió permanent s'instal·la en una casa pròpia, de la qual encara sen conserva una part ab ses finestres en el carrer de Sant Honorat. Per fi en 1416, la Diputació acordà construir una casa tal que la sumptuositat testimonies la importància del lloch on s'hi celebraven actes públics tan notables y tan poderosos com els actes de la Diputació General y encarregaren al tresorer, regent dels comptes, Galcerán de Maro, de fer construir y decorar la fatxada y la porta de l'actual carrer del Bisbe.

Galcerán de Maro, trià un mestre de cases de renomada y li encarregà l'alta direcció dels treballs. Se deya March Calfont. Aquest va prendre com a col·laborador immediat a Nallot de la Font y li encarregà la vigilància de les obres. Pere Johan fou encarregat de les escultures entre les quals hi havia d'haver una estatua d'aquest de Sant Jordi. Aquests son els tres artistes als quals Barcelona deu una obra de la que'l temps n'ha respectat les delicadeses més esquises.

Després d'aquesta època, els treballs

seguien sense interrupció. March Calfont continuà successivament el pati interior y els dos pisos de la galeria que l'envolten, la escala principal (1425-1426), les diverses sales destinades a les comissions, a les oficines y a les sessions, la capella de Sant Jordi (1432) y acabà en 1434 els treballs que se li havien encomanat.

L'arquitectura catalana del segle XIV a la qual pertany l'edifici, s'espandeix ab el seu estil. En la gradatada de les columnetes, y en els entrellats del frontispici de la capella, s'hi veu la mà dels artistes mudjars, a la influencia dels quals se deuen els traçats de la cúpula, montada sobre les trompes, que domina la Seu de Saragossa y de la que corona la catedral de Burgos. L'autor del article, que es un arquitec erudit y un artista de molt gran talent, creu que en aquest monument vestigis ben marcats del art lombard. Hi ha, potser, una confusió semblant a la que jo feya remarcar, ara fa un any, a propòsit de la influencia bisantina (esò disant) endevinada en les pintures murals de l'època romana. Bé podria ésser que baguessin anat a Catalunya alguns mestres de cases de Còme, d'aquells «Comanins» dels quals se n'extingia l'acció, emperò les semblances que se senyalen entre l'antiga arquitectura catalana y l'arquitectura lombarda tenen per fonament una causa més general y més fonda.

Els musulmans, per una banda, a Sicília, y per l'altra a Espanya, escamparen la lleu irano-siria, anomenada «dual» composició. No es pas estrany hi ha dones fruits comparables a semblants.

Fins ara l'arquitectura del Palau de la Generalitat presentava una filiació ab les arquitectures castellana, francesa y mudjars. En les construccions executades durant la segona meitat del segle XV l'arquitectura catalana acull ab benevolència els temes del Renaixement italià y l'evolució plateresca s'hi dibuixa. Per cap al final del segle XVI, el molt allunyat successor de March Calfont, partidari de les arts pseudo-clàssiques, basté la fatxada de la plaça de Sant Jaume, en la qual la correcció cerimonial conensa ab la elegància discreta y l'hebelesa armoniosa del resta del edifici.

La memoria dels senyors J. Puig y Cadafalch y J. Miret y Sans acaba ab un estudi dels ornaments, orfèbres y tapiceries de la capella y de les formes decoratives del Palau. En aquestes tan variades qüestions els autors també hi han fet gala d'una crítica excel·lent y sempre intel·ligent.

«Jurons y Jurisconsults catalans del XIV al XVII segles», per Gustau M. de Broc.

«Estudi sobre la elaboració de la Crònica den Pere el Cerimoniós», per A. Rubió y Lluch.—Pere el Ceri-

món o Pere III, el de les corones, es el Rey que's anomena anomenat Pere IV. Nasqué a Manacor el 5 de setembre de 1319, pujà al tron d'Aragó en 1336 y morí en 5 de febrer de 1387. Era un Rey molt lletrat, amic de les arts y tenia una gran afició als estudis històrics. No s'ha de suposar pas que'l Rey fos l'amic autor de la Crònica. Malgrat això, el testimoni de son fill y successor Joan I sembla ésser decisiu en aquest punt. Quan en 1394 el rei envià l'extat llatí al abot de Sant Joan de la Penya, el l'escrivia: «Vos envià l'extat llatí que'l Senyor Rey nostre pare, que Déu tingui al Cel, feu fer sobre la genealogia dels Reis d'Aragó».

«El trovador Guiraut Riquier de Narbona y els Catalans», per S. Amigla.

«Les obres de Fra Francesc Eximenes (1340-1409)», «Assaig d'una bibliografia», per J. Massot y Torrents.

Una crònica molt llarga completa cada una de les tres seccions del Amuri, y un índex alfabètic acaba aquesta obra digna dels que l'han precedit, y una bona promesa dels que han de seguir.

Manuel DIEULAFOY.

(Del Journal des savants, de París).

Al Dia

El cas Gasset

El despit es mal conseller: moltes vegades se fa, per amor propi, allò de que'l nostre amor propi s'averonyeix. Al senyor Gasset li passarà, quelcom d'això. Dels seus articles se'n pot dir més d'una vegada.

Y no es que moltes de les censures que tanquen siguin injustes: molt més de lo que ell diu pot y deu dir-se del regim polític que patim; que'l senyor Gasset ha viscut y prosperat dintre d'aquest regim y ha callat mentre hi ha convingut, parlant no més quan el seu amor propi s'ha vist mortificat. Y el censor deu ser-ho en conseqüència, no pel pessigolleig de la crítica: deu ser-ho per justícia, no per venjança.

Si tan podria es tot, ¿per què senyor Gasset hi ha viscut sense protestar? ¿Per què ha contribuït personalment y ab el seu diari a amagar la podridura? ¿Es el menys culpable que'l altres? El penediment fa els sants; però no es penediment lo del senyor Gasset, sinó mortificació.

Els articles del senyor Gasset son una entrada al camp republicà: esperarà algun temps para veure si li parlen a cau d'orella y quan vegi que no li donen valor s'ajuntarà ab en Melquiades Alvarez. La monarquia tindrà un ex-ministre menys; la república un fracassat més.

POL

Polítiques

Desmentint

Invençons de «El Imparcial»

Pels nostres corresponents telegràfics s'hauran enterat els lleïdors de LA VEU DE CATALUNYA d'un article informatiu d'«El Imparcial», sotscrit per l'Urales, y en el que's relaten curioses afirmacions atribuïdes a diversos polítics catalans, entre ells, a nostre amic en Francesch Cambó.

Degudament autoritzats per nostre amic, podem desmentir les declaracions que li atribueix «El Imparcial».

A ningú ha fet tals declaracions, y menys al que's sotscrit, a qui no ha vist el senyor Cambó desde fa alguns anys.

Sabem també, per manifestació del catòlic de la Facultat de Dret de qui va manifestar haver les rebudes «El Imparcial», que son igualment inexactes unes paraules atribuïdes al senyor Mauri y a les que fa referència l'article informatiu de l'Urales.

Lliga Regionalista de Sabadell

En la sessió celebrada per la Lliga Regionalista de Sabadell el prop-passat diumenge, se nomenà per a l'càrrec de president al prestigiós advocat sabadellenc don Lluís Molins Volla.

No cal dir que aquesta elecció ha sigut rebuda a la industrial ciutat ab general aplaudiment, donades les moltes simpaties que ha sabut conquistar-se.

El nostre bon amic senyor Molins y Volla es un dels fundadors d'aquella benemèrita Lliga Regionalista y un dels que sempre ha portat a les obres realitzades per aquella entitat, els prestigis de la seva ploma y de la seva paraula.

Aviat se nomenarà la Junta Directiva que la componen, además del senyor Molins y Volla, els senyors Fusté, Pascual, Farreras, Duran, Llonch y Molins (Ramón).

Parlar a la catalana

El confrare vigatà «Gazeta Montanyesa», en la secció «Nota del dia» del diu, diu:

«Ja'n parlarem del discurs de don Melquiades. No corre pressa. Avuy la «Nota del dia» la traurem del clar, claríssim discurs que en Cambó ha fet a Manresa en la festa inaugural del Casal Regionalista de la ciutat del Cardener. La definició de la política impersonal, de la política d'opinió veritable, que ha d'ésser la política del regionalisme, no sols català sinó espanyol, l'ha donada neta y precisa'l diputat per Castellsol en els següents paràgrafs:

(Aquí copia's paràgrafs referents a la política d'opinió pública que fa la Lliga Regionalista y al sentit impersonal ab que desitja incorporar el sentit català en l'obra de govern, y acaba dient):

D'això se'n diu parlar a la catalana.

Els catalans de Cuba

A Cienfuegos s'ha constituït una Associació Catalana-Balear, baix la presència de don Antoni J. Guimerà y la Junta Directiva la componen els senyors següents:

Presidents d'honor, don Joseph Ferrer, don Joan Cardona, don Pere Fluxà, don Jeroni Rabassa, don Joseph Iribes y don Vicens Prohías.

Presidents efectius, don Antoni J. Guimerà; vis-presidents, don Salvador Agem y don Sebastià Cañellas; secretari, don Higiní Parera; vis-secretari, don Joan Fluxà; tresorer, don Esteve Moragas; vis-tresorer, don Joan Ferrer; vocals: don Antoni Labasos, don Joseph Pujol, don Jacinto Oliver, don Joan Pujol, don Joseph Salas, don Joseph Alemany, don Jaume Puig, don Joan Ferrer, don Francisco Giner, don Joan Cañellas, don Diego Brunet y don Jaume Oliver.

Suplents: don Francisco Cañellas, don Salvador Calvo, don Jaume Pous, don Nicolau Castillo, don Miquel Palmer y don Joan Garriga.

Castellar y Melquiades Alvarez

El tan conegut periodista «Claudio Frolo» diu en un periòdic de Madrid, tor-

parlant del gest den Melquiades al fundar això que'n diu el partit republicà reformista:

«Yo haria un paralelo entre el principio del reformismo—llamémosle ya así—y el fin del posibilismo. Licencié sus huestes Castelar, con el consejo de que se convirtieran en monarquistas, puesto que todo lo que demandaba el concedido solo la Monarquía, sobre todo en aquel tiempo, y tan ensalzado y tan pueril, al querer traducirlo a la práctica. Parlamento largo de Sagasta. Castelar reconocía de tal manera lo accidental de la forma de Gobierno y lo importante y primordial de su substancia. Pues don Melquiades Alvarez, precediendo «formalmente» a la inversa, creó un partido en demanda de cosas que ya acepta y que ya otorga el régimen, y que va a pelear únicamente por el cambio de forma. Y por qué de estas diferencias? Pues, a mi juicio, por lo de casi siempre en la política vida; por lo absolutamente personal. Castelar, cuando hizo lo último que hizo—porque el postero levantar de su abadía cabeza de hombre que se moría, fué una hipodermia de D. Isidoro Fernández Flórez y de D. Miguel Moya—había concluido su obra en este mundo, y señor Alvarez, en cambio, en cuanto su talento y su su ambición desean, aún no la ha comenzado; y como no puede desmentirse a sí mismo y a su temperamento y a su gran convicción de que la República es una monserga, forma un partido de gravedad, de seriedad, de orden; un partido monárquico sin Monarquía. ¿Qué hará después con él? Pues hacerlo monárquico, que no siempre la república es la gente, sino la curia es el mejor amigo. Y así tendremos que la psicología y la aspiración política del señor Alvarez son las de PODER SUBSTITUIR A CANALES EN LA HORA DIARIA DE FIRMAR CON EL REY.»

Varies

—Dijous se reuniren al Circol Democràtic de Lleida els elements de dit partit. Presidí el diputat a Corts don Emili Riú. Hi assistiren també representants de varis pobles d'aquelles comarques.

—Duren de Reus que, essent segurs l'anada don Melquiades Alvarez a n'agulla, se fan gestions ab la Junta de la societat recreativa «El Circo» per a que cedixi el Teatre del Circo per donarhi un miting de propaganda.

—Un diari diu que si, com senyala, el general Weyler va de primer quefe a Melilla, vindrà a ocupar la Capitanía general de Catalunya el general Echagüe, que actualment desempeña la Capitanía general de Valencia.

Aquesta notícia coincideix ab la informació de nostre confrare «Diario de Valencia», que lamenta la probable absència d'aquell militar.

—El diputat per Sort y ex-subsecretari d'Hisenda, don Emili Riú, el dia 6 de maig vindrà donar, al Circol Mercantil de la ciutat de Lleida, una conferència sobre'l tema: «La reconstrucció econòmica d'Espanya».

—Demà, a les onze del matí, tindrà lloch la junta general de constitució de l'entitat catalanista «Jove Catalunya», al seu domicili social, Comtesa de Sobradell, 10, primer.

La comissió organitzadora ha fet circular entre'l socis inscrits la deguda invitació. No obstant, pregua que si algú, per descuit involuntari o extravio, no l'ha gué rebuda, se doni per invitada y assisteixi puntualment a la reunió. La C. O. se complau també fent extensiva l'invitació a la joventut catalana que simpatitzi ab l'entitat y senti ansies de prosperitat y grandesa per nostra patria.

—La J. P. de l'Unió Catalanista ha rebut del Orfeó Català, de Mègich, una comunicació de la qual n'extremem els següents fragments.

«Plen de satisfacció hem llegit vostra estimada del 24 de febrer, a la que ab tot goig passem a respondre. Permetemnos felicitar coralment, com a president d'aquesta Unió Catalanista, per tan encoratjadora iniciativa, en donar cap una Assemblea Catalanista, secundada per tots els elements que componen el Nacionalisme Català».

«Com molt bé suposeu, nostres no podem restar indiferents y al adherir-nos plens d'entusiasme an aqueix acte, vos preguem ho feu avinent a tots els vostres companys de Junta».

«Esperem que de l'Assamblea ne surtin resultats ben profitosos pera nostra nacionalitat».

«Pera que'l representant nomenarà una distingida persona molt coneguda en el comerç d'aquesta ciutat».

«El confrare esquerrà de Manresa diu que, segons el discurs que'l Melquiades Alvarez anirà en aquella ciutat quan fassi son viatge de propaganda per Catalunya, en qual cas s'organitzarà un acte de propaganda de la conjunció republicana-socialista».

—Degut a les actives gestions del diputat a Corts pel districte de Vilanova y Geltrú nostre estimat amic don Joseph Bertran y Musitu, han sigut aplanades les dificultats que oposava un propietari a la ocupació de uns terrenys pera la construcció de la doble via en el terme de Castaldelfels.

Com, segons noticies, diu propietari era l'única que faltava concertar en aquell terme municipal, es de creure que's donarà un gran impuls lo més prompte possible a les esmentades obres.

—Diu «La Publicidad»:

«Alguns elements republicans descontentats, que van desorientats fa algun temps, sense pertanyer a cap partit polític, tracten de publicar un manifest convingut a un miting que consistís a constituir a perpetua una minoria que's celebri a Catalunya, ab lo qual pretencen fer seva la iniciativa de la constitució aquí del nou partit».

Relacions entre Espanya y Turquia

Embaixada comercial

El senyor marquès de Prat de Mantolilet, enviat extraordinari y ministre plenipotenciari del Rey d'Espanya a Constantinopla, ha rebut d'aquell Govern la comunicació que gustosament reproduïm a continuació.

No cal que parlem de la transcendència que té l'embaixada comercial que arribarà'l propiament mes de maig y la que contribuirà segurament a afirmar força les relacions comercials entre aquell país y el nostre, a lo qual tan poderosament ha contribuït el senyor marquès de Prat, que, a les seves dots intel·lectuals, hi afegeix un fervor patriòtic.

Heusquí la comunicació:

«Constantinopla, 5 d'abril de 1912.

Senyor ministre: Desitjant extenir més les relacions amigables y comercials que existien entre Espanya y Turquia, iniciades aquestes darreres per la Missió Comercial Espanyola que's ha honrat ab sa presència, hem decidit correspondre a n'aquesta galant visita, ab l'envi d'una missió que, en nom de tots nosaltres, passi a salutar aquest noble país. Aquesta idea ha sigut acollida ab entusiasme per tots els que han tingut notícia d'ella.

Desde ara podem comunicar a V. E. que nostra missió se compondrà poch més o menys, de 25 individus y potser será presidida per un príncep imperial, o en tot cas per un genere de S. M. I. el Soldà, comptantse entre ells vants diputats, funcionaris militars y sobretot comerciants, a fi de que nostra Missió estigui representada per tots els organismes y forces vives de la nació.

Les persones que fins a la data present tindran l'honor de visitar Espanya, son les següents:

Galib Pachà, genere de S. M. I. el Soldà; Nureddine Pachà, Mariscal de l'Imperi; Halid Pachà; Mahomed Kassid Efendi; ministre dels Cadastres; Faik Bey, coronel d'Estat Major, governador de Scutari; Salaheddine Bey, comandant d'Estat Major; Refik Bey, capità de cavalleria; Mehmed Ali Bey, tinent de cavalleria.

NEGOCIANTS. — Rustem Nedjib Bey, Halid Kemaleddine Bey, Said Bey, Nuri Bey, Balid Bey, Nuri Bey, Horasandjan Efendi, Agopian Efendi, Kudjan Efendi, Silhan Efendi.

FUNCIONARIS. — Arif Bey, president del Tribunal Marítim; Mekki Bey, quefe de secció del ministeri de la Guerra; Kemal Bey, sub-quefe del Gabinet particular del ministre d'Hisenda; Etem Bey, director general de l'Industria del ministeri de Comerç.

Nostre projecte, Excelència, es de venir per la via terrestre, enarant a Espanya per Portobu fins a Barcelona, tornant per Hendaya, després d'haver recorregut Valencia, Granada, Sevilla, Córdoba, Madrid y els seus voltants, (Toledo, l'Escorial, etc.), acabant per Bilbao y San Sebastián. Segons nostres càlculs el viatge durarà un mes o un mes y mitg.

L'Orfeó Tarragoní

(PER TELEFON)

Arribada

Reus, 12, 8 vespre.

A les sis de la tarda hi ha estat de Madrid l'Orfeó Tarragoní, dirigint-se tot seguit a la estació de l'arragona, d'aboix ha sortit el tren especial, a les sis.

Ha assistit a la estació nombrosa concurrencia.—Colom.

(L'arragona, 12, 10'21 nit.

En tren especial, artísticament adornat, ha arribat a les 7'50 d'aquesta nit l'Orfeó Tarragoní de sa excursió a Madrid y Saragossa.

Una estant comensals se reuniren, se li feu una entusiasta ovació. Tot l'arragona ha anat a rebre als cantaires; l'Ajuntament es incorporà, el cos de bombers ab axes, la banda del regiment de Luchana y una banda de paisans ab bandera catalana, acompanyant-los fins a Ca la Ciutat. L'Orfeó ha cantat l'Himne de la Senyera pera acallar els aplaudiments y visques que se li han donat.

Una estant comensals se reuniren, se li feu una entusiasta ovació. Tot l'arragona ha anat a rebre als cantaires; l'Ajuntament es incorporà, el cos de bombers ab axes, la banda del regiment de Luchana y una banda de paisans ab bandera catalana, acompanyant-los fins a Ca la Ciutat. L'Orfeó ha cantat l'Himne de la Senyera pera acallar els aplaudiments y visques que se li han donat.

Una estant comensals se reuniren, se li feu una entusiasta ovació. Tot l'arragona ha anat a rebre als cantaires; l'Ajuntament es incorporà, el cos de bombers ab axes, la banda del regiment de Luchana y una banda de paisans ab bandera catalana, acompanyant-los fins a Ca la Ciutat. L'Orfeó ha cantat l'Himne de la Senyera pera acallar els aplaudiments y visques que se li han donat.

Una estant comensals se reuniren, se li feu una entusiasta ovació. Tot l'arragona ha anat a rebre als cantaires; l'Ajuntament es incorporà, el cos de bombers ab axes, la banda del regiment de Luchana y una banda de paisans ab bandera catalana, acompanyant-los fins a Ca la Ciutat. L'Orfeó ha cantat l'Himne de la Senyera pera acallar els aplaudiments y visques que se li han donat.

Una estant comensals se reuniren, se li feu una entusiasta ovació. Tot l'arragona ha anat a rebre als cantaires; l'Ajuntament es incorporà, el cos de bombers ab axes, la banda del regiment de Luchana y una banda de paisans ab bandera catalana, acompanyant-los fins a Ca la Ciutat. L'Orfeó ha cantat l'Himne de la Senyera pera acallar els aplaudiments y visques que se li han donat.

Una estant comensals se reuniren, se li feu una entusiasta ovació. Tot l'arragona ha anat a rebre als cantaires; l'Ajuntament es incorporà, el cos de bombers ab axes, la banda del regiment de Luchana y una banda de paisans ab bandera catalana, acompanyant-los fins a Ca la Ciutat. L'Orfeó ha cantat l'Himne de la Senyera pera acallar els aplaudiments y visques que se li han donat.

Una estant comensals se reuniren, se li feu una entusiasta ovació. Tot l'arragona ha anat a rebre als cantaires; l'Ajuntament es incorporà, el cos de bombers ab axes, la banda del regiment de Luchana y una banda de paisans ab bandera catalana, acompanyant-los fins a Ca la Ciutat. L'Orfeó ha cantat l'Himne de la Senyera pera acallar els aplaudiments y visques que se li han donat.

Tennis

Heusquí's resultats dels partits disputats el dimecres 11 de C. C., format pel X Concurs Internacional.

Campionat: Warburg a la semifinal guanyà a Ortiz 6:0; 6:2. Id. de Warburg-Herberg a Urzula-Faulconbridge 6:1; 6:1.

Partels mixtes: Sagnier-Marnet guanyaren a Poulin-Rialp 6:3; 6:3, y els mateixos, a la prova semifinal, guanyaren a Ortiz-Marnet 6:2; 6:3.

Partels clausos: Sagnier-Villavechía guanyà a Poulin-Durasse 6:1; 6:6; 6:2.

Individuals: Radisson guanyà a Vidal-Ribas 6:5; 6:1 y Puigmarí a G. Navarro 5:6; 6:5; 7:6.

Ahir foren obsequiats els concursants estrangers ab un passeig en automòbil a la península del Tibidabo y un ban-

quet, y el dissipat y diumenge acabarà el Concurs.

Colombófila

En el concurs d'Almacelles, organitzat per la Societat Colombófila de Catalunya, han obtingut els premis els colomars següents:

Joseph Vila, 1; Miquel Planas, 2 y 10; Ramón Mas, 3, 13 y 20; Pau Brugués, 4, 7, 8, 9, 11, 12, 19 y 24 y la espoules de 25 pessetes; Manuel Ballester, 5 y 15; Antoni Roch, 6; Lluís Llopis, 14, 16 y 23; F. Rosés, 17, 18 y 22 y F. Segura, 25.

Del matí temps que feya a la línia de vol d'Almacelles a Barcelona, els colomars portaren escassa velocitat y se'n perderen 61 entre les 631 que's varen inscriure.

Nàutica

Pera les regates internacionals del mes de juny, el Reial Club de Barcelona, entre altres molts acorts, ha pres el de adquirir una nova vola de mar a quatre remos y timoner, ab la que disputarà el Campionat d'Espanya, que ja té, y la regata internacional contra les millors tripulacions del estranger.

Aquesta vola, que ha sigut construïda per una casa de París, arribarà dins de poch dies y portarà'l nom de «Barcino III».

La tripulació, que portarà els colors del Club en aquestes regates, continuarà entrenantse cada dia y s'espera que renovarà la brillant lluita del mes passat a Alacant, guanyant el Campionat del Mediterrani.

Futbol

Malgrat el temps desagradable de la tarda d'ahir, una gran concurrencia assistí al camp del Barcelona a presenciar l'anualitat partit ab el New Crew saders de Londres.

Fou realment interessant, plé de jugades boniques y moments emocionants, mantenintse constantment a un gran nivell.

Malgrat el cansanci del viatge, els anglesos desmoralitzaren un joc rapidíssim y precis en tots els moments, potent, segur y perillós, que sols el gran valor del equip del Barcelona pogué contrarestar y fins dominar en alguns moments, especialment en la primera part.

Ab tot, el resultat del partit fou favorable als anglesos per dos tants a cap. Demà's farà'l segon partit.

CORREDISSES.

Una nova institució benèfica

Inauguració de un restaurant

La Junta provincial de protecció a la infància, que tantes obres porta realitzades, acaba d'establir un nou restaurant de Maternitat a la barriada obrera d'Hostafranchs.

La novella institució benèfica ha trobat una favorable acollida al convent de les Germanes Pules de l'Ordre espanyol, la y en una espaiosa sala del convent s'hi han posades unes llargues taules de marbre pera que tots els dies puguin menjarhi aquelles dones pobres que pel seu estat tan necessitats se troben d'alimentació.

Aquest menjador es, com deixem dit espaiós y clar, presentant un efecte ben agradable.

Desde'l dia de la inauguració, fa prop d'un mes, cada dia s'han assegut a la taula un centenar de dones.

Mes la Junta de Protecció a la Infància ha volgut completar la seva obra establint a la mateixa casa un Restaurant Escolar, y d'ara en avant, cada dia, després d'haver-se servit dinar a les dones pobres, se'n servirà als noys d'igual condició.

Pera presenciar aquest primer dinar, aquells amigües han estat al Restaurant, alguns autoritats y personalitats, ent e les que recordem el tinent d'alcalde per aquell districte don Joan Vallés y Pujals, el regidor també amic y company nostre don Pere Muntanyola, el senyor Serra, el Rector d'Hostafranchs reverent Masó, els doctors Tolosa y Latour Mer y Güell y Verduran Anguera y les senyores de Milà y Camps, viuda Jordana y Casagueras de Llopis.

De la Junta de Protecció a la Infància hi havia don Ramón Albó, don Francisco Puig y Alfonso, P. Román García, don Manuel Girona y don Ignasi Folch y Torres.

Tots ells, secundant a les distingides dames anomenades, feyen els honors de la taula als petits comensals, que ab la rialleta als llavis donaven proves de la seva satisfacció y agrament.

Després de dos torns de noys, compost cada un d'un centenar, s'havia servit dinar a 89 dones. El menü servit era compost de sopa de pistons, carn estofada, pa y vi.

El menü cada dia es diferent, y aquelles bones religions procuran, ab un zel dignu d'alabansa, que tots els comensals siguin servits ab esplendidesa y esmerada atenció.

L'acte realitzat avuy ha sigut verament correnedor y tots els que hi han assistit feyen elogis de la Junta de Protecció a la Infància, per la institució benèfica inaugurada y per les altres que ja fa temps se troben funcionant.

També comentava ab elogi la cooperació que porta a totes les obres benèfiques y socials de la barriada el senyor Vallés

gers a casa vostra i enterar-vos de lo que's fassí en la governació d'Espanya com us enteren avuy de lo que's fa en la Governació de França o d'Algèria.

Per abò l'intervenció en la solució de aquests problemes, rescau pura i esclusivament, per ordre de naturalesa i per força indeclinable de les coses, a funcions de governació general del Estat, ens planteja a tots els catalans i ens planteja a vosaltres d'una manera especialíssima un problema capital, i és el problema de si vindrà un dia que tinguen nosaltres participació en la solució dels problemes de la governació general del Estat, a la catalana, continuant essent catalans i pensant i sentint com catalans, o si per la participació en la solució d'aquests problemes, si per la participació en les funcions de governació del Estat, tenim abans, com condició previa, d'abdicar de la nostra condició de catalans, si abans hem de renunciar a sentir i pensar com catalans i a fer una política genuïnament catalana.

Si aquest problema se'n planteja, si la governació del Estat continués com avuy, inspirada en bases i continguda en motius de govern que no encaixen ab els nostres ideals, sinó que'n són contraris i fins pugnen ab l'esperit de la nostra raça, i al participar en aquestes funcions de governa hem d'abdicar abans de la condició de catalans, jo us aconsellaria, joves que m'escolteu, que en el dilema terrible, tràgic, d'haver de ser espectadors etèrns en la solució d'una pila de problemes que se us emporten l'esperit, o haver de renunciar a ser catalans, sempre opteu per lo primer, mai opteu per lo segon. Perquè, mentre conserveu la vostra ànima catalana les circumstàncies poden canviar, perquè això és una cosa agena a vosaltres, mentre que si perdéssiu la vostra ànima catalana ho hauríeu perdut tot, perquè us hauríeu perdut vosaltres mateixos. (Grans aplaudiments).

May hem de deixar de ser ni de sentirnos catalans.

A la evitació d'aquest tràgic conflicte va la orientació darrerament donada a la Lliga Regionalista, aquesta orientació que té per finalitat participar en la governació del Estat, però participant com catalans, havent triomfat abans en l'esperit que informa la governació del Estat. Y en que triomfi aquesta orientació, ens definim, jo us diré, per la Lliga Regionalista hi teniu vosaltres, els joves que m'escolteu, compromés tot el vostre present, compromés tota la vostra vida pública. No hi pot haver una acció que més vos interessi, que més vos apassioni, que més vos entusiasmi, no solament perquè és la única solució normal del problema català, sinó també perquè és la única solució positiva de la nostra generació.

Podem col·laborar vosaltres en aquesta batalla que ara nosaltres anem a emprendre en els dos aspectes que aquesta batalla ha de tenir. Nosaltres, en aquesta orientació, hem de realitzar una acció de propaganda, de conquesta de la opinió espanyola, i hem de realitzar després una altra acció que és la de col·laborar en les funcions de govern. Nosaltres tenim d'abans d'una solució d'aquest criteri ridícul, tradicional a Espanya entre els partits d'oposició, de que tinguen programes i receptes que sols poden aplicar ells, de que tinguen fórmules a implantar per a quan ells guanyin, de que critiquin i teoritzin sempre però sense concretar ni precisar ni fer res més.

Jo entenc que, desde ara nosaltres, els que tenim representació parlamentària, davant de tots els problemes de govern de la vida espanyola hem de presentar solucions; hi hem de col·laborar en una acció de govern en tot moment, perquè's col·labora ajudant i se col·labora combatent quan se combat, no oposant una negació a una afirmació, sinó una afirmació a una altra afirmació. (Molt bé).

Doble acció a realitzar. — Conclusió.

Vosaltres, joves, en aquesta doble acció que hem d'emprendre ab gran intensitat per que pugui ser un fet la incorporació nostra a la política general espanyola, com a catalans i ab esperit i ànima catalans, sense haver d'abdicar de res, informant la política general espanyola, en tot lo que sigui possible, ab l'esperit català, de raça, en aquesta doble acció vosaltres ens hi podeu ajudar molt. En l'acció de propaganda, ens hi podeu ajudar vosaltres. En tot Espanya's produeix una crisi semblant, una crisi de noves orientacions, com se produeix a Catalunya. Fa una pila d'anys que no ha sortit a Espanya, com no ha sortit a Catalunya, una potent joventut política; jo us diré que a nosaltres, que en les funcions directores de la política som els mateixos de fa una pila d'anys, pas a quasi tots els partits polítics de Espanya. Ara, ultimament, s'inicien camins de renovació, se senten nous desitjos d'actuació en la joventut intel·lectual de tot Espanya. La vostra missió és la d'influir, la d'informar, la de cercar la comprensió ab aquesta joventut intel·lectual de tot Espanya. Pensau que quan vagi un de nosaltres per aquestes terres d'Espanya a donar una conferència, a celebrar un acte de propaganda, hi deveu anar vosaltres, els joves de la Joventut Nacionalista de la Lliga, a posar-vos en contacte ab la joventut intel·lectual, ab la joventut que no està corcada, ab la joventut que sent els problemes d'opinió, que sent els grans ideals de la vida moderna. Y, no'n tingueu cap dubte, veureu que la seva ànima i la vostra no són pas incompatibles; veureu que la seva ànima pot entendre ab la vostra i veureu que aquest sentit de la política catalana, que sols és de sinceritat, de realitat, de franquesa i de vida, ells també senten, perquè també porten dintre, inconscientment, i vosaltres els denareu la forma conscient de lo que ells presenten sense coneixeix. (Molt bé, aplaudiments).

Y ens podeu ajudar en l'altra acció que devem realitzar nosaltres. Nosaltres, els elements polítics que dirigim la Lliga, principalment els qui portem la representació parlamentària de la Lliga Regionalista, ens trobem abocats a tenir d'intervir en la discussió d'una pila de problemes, problemes d'ordre administratiu, problemes d'ordre militar, problemes d'ordre econòmic, problemes d'ordre religiós, problemes de vida i estructura parlamentària i d'acció política, problemes moltíssims de caràcter tècnic que vosaltres heu preparat, que vosaltres heu estudiat, que nosaltres, que segurament teniu més temps que nosaltres per estudiarlos, i vosaltres vos teniu de construir en comissions, en comissions, en comissions, en comissions, en preparadors de la nostra feina, en auxiliars de la nostra acció.

Fent aquesta obra vos taurau de un defecte que és l'única que algunes vegades m'ha espantat en vosaltres, i és una excessiva afició a teoritzar, a dogmatitzar; vos curareu d'això, que podria determinar el vostre fracàs; vos curareu ab qüestions concretes i vives, vos posareu en contacte ab la realitat i d'aquesta realitat, que és la realitat, en preparadors de la nostra feina, en auxiliars de la nostra acció.

Finalitzo l'acte ab el discurs del president doctor Giner de Benavent, qui, ab frase galana i èsill clar i concís, donà les gràcies a les representacions i al nombre públic, salutant de pas al element femení també concurrent, i donar per començat el curs de 1912 al 1913.

Tots els acadèmics que varen prendre part en la sessió varen ser calorosament aplaudits, per la simplicitat i nombrosa concurrència que omplena la sala.

La «Mutua General de Segurs» que vé treballant ab èxit en aquesta plaça el ram d'accidents del treball, ha celebrat la seva Junta general ordinària per l'aprovació del Balanç del seu últim exercici, el resultat del qual altament satisfactori ha meregut l'aplaudiment dels seus nombrosos associats, en vista de que, després de resoldre 2.121 casos d'accident en l'any 1911 a completa satisfacció de patrons i obrers, ha quedat un remanent o sobrant de 35.608 pessetes per als mutualistes.

Societat Astronòmica de Barcelona. — Ab motiu de la Exposició general de Estudis lunars que aviat celebrará en la Universitat la Societat Astronòmica de Barcelona, alguns socis de la mateixa, eficaçment secundats per alguns a Espanya's dediquen a qüestions meteorològiques, han organitzat una exhibició dels principals treballs efectuats fins aquí en matèria de Meteorologia espa-

nyola. Aquesta exhibició constituirà un anexe de la Exposició lunar, i en ella figuraran, entre altres treballs notables, diverses fotografies de nivells obtinguts dels membres de la esmentada Societat, entre les quals s'admiraran també les fotografies de nivells obtinguts per fotografar i afegir, i que tinguen alguns interessos científics. La Societat Astronòmica de Barcelona agrairà an els que en nostre país hagin fet o pessen fotografies d'aquesta classe, que concorrin a dita exhibició, per la qual els donarà majors informes el secretari de la Societat don Salvador Raurich, Diagonal, 462, segon, i el director de la Comissió de Meteorologia de la mateixa doctor don Ramon Jardi, Ausias-March, núm. 3, segon.

NOTICIES DE BARCELONA

El temps avuy no s'ha portat gaire bé, car ni el vent ni els nivells, que han cobert l'espai per complet durant tota la jornada, han portat la pluja tan esperada de tothom, havent de suportar els seus inconvenients, sense tenir els beneficis de l'aigua que semblaven anunciar.

Savó Zotal El més recomanat per la higiene dels nens.

El senyor Bisbe ha firmat els següents nomenaments:

Econom de Sant Antoni de Vilamajor, reverent Vicent Soteras; tinent de Vilamajor, reverent Josep Dura i Carabell; tinent de Vilamajor, reverent Andreu Bonjoch; vicaris de Sant Antoni de Vilamajor, reverent Joan Canals; d'Hospitalet, reverent Josep Rovira; de Vilassar de Dalt, reverent Josep Bonet; de Cardener, reverent Ignasi Varnola; d'Olivella i Jafra, reverent Salvador Camps; de Riudebitlles, reverent Manuel Cirés; de Gelida, reverent Salvador Carreras; de Vallirana, reverent Josep Maria Martí.

Al entrar en la primavera, els habitants de Barcelona, grans ciutats se pregunten: «¿Hont passarà l'estiu?»

Les veritables barcelonines, alimants de la nostra hermosa ciutat i coneixedors de nos inagotables recursos, se contesten: «Ens quedarem a Barcelona, hem tenim una platja esplèndida i una montanya sense igual, ab establiments com els de La Rabassada, hont satisfer comodament les nostres necessitats d'expansió, d'aire pur i de confort».

Cada nit, una colla de joves de Sans s'acostumen a formar rotllons al carrer de Sans, cantant al de l'Espanya industrial, interpretant el pas de l'acera, obstruint les entrades de les botigues i, a vegades, molestant als transeünts.

En virtut de les queixes dels veïns, els municipals feren retirar als joves indicats, obeint tots excepte un que's sentí insultat, contestà que no li dava la gana d'anar-se'n, i s'insultà de mala manera, fins a qual guanyà ser portat prè al quarter.

Preneu les algues ozonades i eviteu el tifus. «Ozono», Aragó, 247.

A un establiment del carrer de Sant Pau, tocant a la Rambla, un xicot de Sans, dirigint paraules de burla a un dependent, home de molt mal gust, contestà ab tal cop de cadira, que'l xicot rodà per terra, devent ser portat al dispensari. Se n'ha passat denuncia al jutjat.

— Lavabos, Waters, Banyeres. Models nous. — Preus reduïts. Jaume Saurer, 7, Pelayo, 7.

A les nou del matí s'ha declarat un incendi a una taverna del carrer del Villarreal, 162, del gremi de taberners.

Ha sigut ocasionat per haver-se inflammat un alambic d'alcohol, i gracies a l'activitat dels presents, tot s'ha reduït a que's cremés la coberta d'un petit magatzem.

S'hi han presentat els bombers els quals no hi han hagut d'intervenir.

— Quan falten tots els reconstituyents, el Serobol triomfa.

Seguix oberta fins els dies, de 4 a 6 de la tarda, la Venda de Caritat i Fomolch, benèfica a casa Reg, Pasceig de Gracia, 27.

El diumenge a petició de moltes persones s'obrirà al matí de 11 a 1.

El dijous vinent gran festa infantil. Se serveix el the totes les tardes.

— Les millors pastes seques i dolces per the. El millor pa per les torrades del the. La millor mentega Chantilly i el millor the, se serveix i se ven en el «Royal», Rambla dels Estudis, 8. Fabricació diària. Servey a domicili. Telèfon 2671.

Don Josep Nicolau Sabater i don Fèlix de los Rios Martin han publicat un follet sobre els «Riegos del Alto Aragón» que es un treball molt interesant.

— Neurastenia, anemia, debilitat general, és curat ab el Migenol. Demànis farmacies.

La Societat de Dependents del Ram de Pomps Fúnebres invita a tots els socis i a no socis a una reunió general extraordinària que celebrará el diumenge 15 del corrent, a les nou del vespre, en el seu domicili social, per tractar assumptes d'interès per la classe.

— Empastres Winter curen reumatismes. Dijous, a la nit, va tenir lloc la sessió inaugural de l'Acadèmia Mèdica Homeopàtica, coincidint ab l'aniversari del natalici del fundador de la homeopatia Samuel Hahnemann.

Entre les representacions hi vegérem la del capítol general, Societat Econòmica d'Amics de l'Instrucció, Círcol Odontològic, etc.

Començà l'acte ab la lectura pel secretari general doctor Manuel Moragas de la memòria de la sessió de la junta en que s'ocupa l'Acadèmia durant el passat curs, anunciant la creació d'un premi de cent pessetes, ofert pel president de la corporació, al millor treball d'investigació o experimental que demostrï la gran veritat de la doctrina homeopàtica.

A continuació el doctor Serradell Marfà desenvolupà el discurs reglamentari titulat «Compatibilitat dels moderns coneixements mèdics ab la Homeopatia», treball escoltat atentament pel nombre públic mèdich, car està reple de fets clars i palpables que venen a apoyar la veritat de dit treball.

Finalitzo l'acte ab el discurs del president doctor Giner de Benavent, qui, ab frase galana i èsill clar i concís, donà les gràcies a les representacions i al nombre públic, salutant de pas al element femení també concurrent, i donar per començat el curs de 1912 al 1913.

Tots els acadèmics que varen prendre part en la sessió varen ser calorosament aplaudits, per la simplicitat i nombrosa concurrència que omplena la sala.

La «Mutua General de Segurs» que vé treballant ab èxit en aquesta plaça el ram d'accidents del treball, ha celebrat la seva Junta general ordinària per l'aprovació del Balanç del seu últim exercici, el resultat del qual altament satisfactori ha meregut l'aplaudiment dels seus nombrosos associats, en vista de que, després de resoldre 2.121 casos d'accident en l'any 1911 a completa satisfacció de patrons i obrers, ha quedat un remanent o sobrant de 35.608 pessetes per als mutualistes.

Societat Astronòmica de Barcelona. — Ab motiu de la Exposició general de Estudis lunars que aviat celebrará en la Universitat la Societat Astronòmica de Barcelona, alguns socis de la mateixa, eficaçment secundats per alguns a Espanya's dediquen a qüestions meteorològiques, han organitzat una exhibició dels principals treballs efectuats fins aquí en matèria de Meteorologia espa-

nyola. Aquesta exhibició constituirà un anexe de la Exposició lunar, i en ella figuraran, entre altres treballs notables, diverses fotografies de nivells obtinguts dels membres de la esmentada Societat, entre les quals s'admiraran també les fotografies de nivells obtinguts per fotografar i afegir, i que tinguen alguns interessos científics. La Societat Astronòmica de Barcelona agrairà an els que en nostre país hagin fet o pessen fotografies d'aquesta classe, que concorrin a dita exhibició, per la qual els donarà majors informes el secretari de la Societat don Salvador Raurich, Diagonal, 462, segon, i el director de la Comissió de Meteorologia de la mateixa doctor don Ramon Jardi, Ausias-March, núm. 3, segon.

— Nous discos i agulles Odeon i Fenotipa per gramòfon, C. Sta. Agna, 21.

Centre Antomista de Dependents del Comerç i de la Indústria. — Diumenge vinent, dia 14, a les deu de la vetlla, ab motiu de celebrars'hi novè aniversari de la fundació d'aquest Centre, la cobla «La Principal Barcelonina», donarà en son hostatge social (Comtal, 35), una audició de sardanes baix el següent programa:

«La Cistella enflocada», Rigau; «Rondalla», Morera; «Escalts de joia», Serra; «Margarida», Vicens (Xaxu); «Lluny de la patria», Casademunt; «Sardana de flors», Lamote; «Catalunya», Morera.

— Pera usar un producte de llevat de cervesa ab immenses avantatges a tots els coneguts, prenguis la CEREBISINA - CARBONICA - ARTIGUES. Pot 5 pessetes.

El doctor don Miquel Camps donarà demà, a les deu de la vetlla, en el saló d'actes del C. A. de D. del C. de la I., una conferència pública, desenvolupant el tema «Higiene del individu»; malalties sexuals contagioses.

— Empastres Winter curen dolor esquena.

La Biblioteca d'autors grecs i llatins ha repartit el quadern octau de «Electra».

La traducció de dels senyors Alemany Garcia de la Huerta y Francesc y Gomis.

— En quants casos se'necessit un tònic reconstituyent poderós, hi ha que fes ús del Dinamogen Sàiz de Carlos, que sempre triomfa de la debilitat i anemia.

El vinent diumenge a la tarda se farà una escullida funció teatral al Orfeó Barcelonès. Serà a benefici del jove actor don Ramon Alcega.

Al acabar hi haurà ball.

El Crèdit Mobiliari Agrícola d'Espanya, participat als seus imponents en les llibretes d'estalvi al per 10 de interès anual, que'l dia 20 de cada mes se procedirà al sorteig del PREMI DE CENT PESSETES que per a fomentar el petit estalvi ha establert son Consell d'Administració. En ses ofícines de la Plaça de Santa Agna, 24, o en ses Sucursals de Fortosa y Rubí, se proporcionarà a tothom que ho solliciti el reglament i condicions per l'adjudicació del premi mensual indicat.

— Els socis que integren el Monte Pío de Sant Vicenç Ferrer volen commemorar el centenari de la fundació del mateix celebrant dit acte juntament ab un banquet íntim en el Restaurant de la Cerveteria Moritz, el dia 14 del corrent, a les nou de la nit.

— Els senyors socis que no hagin rebut avís i vulguin adherir-se a dit acte, poden dirigir-se al domicili social, plaça del 11, fins al dia 13, a les dotze del dia en que data quedarà tancada la llista d'adhesions.

— Senyores! llegeixin l'anunci «El Indio».

Ateneu de la Sagrada Família. — En obsequi als famílies dels socis, diumenge, a les quatre de la tarda, tindrà lloc a l'Ateneu una festa recreativa de caràcter íntim. Se posarà en escena el quasi monòdich «Un del ampar», original del soci senyor Sánchez y la xistosa peça en un acte «El 33.333». Durant l'entreacte, el reverent senyor conciliarí M. París, pbr., donarà una conferència, il·lustrada ab multitud de projeccions, propiària de la corporació, que pel 16 de desembre organitzà l'Ateneu de la Sagrada Família, i en la que problemàticament hi pendrà part la secció coral del Ateneu. També s'hi projectaran hermoses vistes del Via-Crucis i demés funcions que tingueren lloc en el temple durant els dies de Setmana Santa. A la festa poden assistir els senyors socis i llurs famílies.

— Artístichs i alegres colors en mobles de jonch esmaltat. Fca. P. de Gracia, 115.

Ab molta solemnitat se celebrará demà, diumenge, a la parroquia de Sant Jaume la professió per administrar la comunió Pasqual als malalts de dita parroquia.

— A les set del matí, i recorregut al següent curs: Fernando, Avinyó, Lleona, Escudellers Blancs, Escudellers, Plassa del Teatre, Rambla, Boqueria, Call, Fernando y Iglesia.

Assistirán a dit acte dues bandes de música i varis col·legis i associacions.

— Els vehins dels carrers per ahort passará la professió, adornada ab domusos dels balcones en honor a Jesús Sagramentat.

— Empastres Winter curen dolor ronyons.

L'Unió Professional de Dependents y Empleats de Comerç ha organitzat una festa benèfica a favor de la «Germania» de poch establerta. La festa tindrà lloc demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al saló d'actes del Colegi Comtal, passantge del Orfeó Català.

Si algun soci no hagués rebut invitació, pot reculir-la en el local social, Duch de la Victoria, número 14, principal, segona.

Demà, diumenge, a les set de la tarda, se celebrará la segona y última de les conferències que corresponen al senyor Manuel Maria Moragas Manzanar en la sèrie organitzada per l'Institut d'Estudis Americanistes de la Casa d'Amèrica.

El districte conferenciant desenvoluparà el següent qüestionari:

«Armonia entre's elements socials per a lograr el programa social.

Acció social obrera; en organització i importància. L'obrer de la ciutat i el del camp; accions respectives.

Acció social del Patronat; causes y objectes.

Datos sobre algunes pures de aquesta classe.

Acció social del Estat. El poder llegislatiu i l'executiu.

Influència de la opinió pública en el progrés social; element intelectual; les exposicions industrials y socials.

Unitat y varietat en la Historia. La lley del progrés social.

Concepte de les classes directores. Sa missió social y responsabilitat.

Institucions y problemes socials pecuials a Europa. El paro forçós. Les borses de treball.

Institucions y organismes socials comuns a Europa y América. Departaments y ofícines del treball. Museus socials y de treball. Organismes a la Argentina, Uruguay y Xile.

mesos. La del present mes queda aplaçada per al tercer diumenge.

Aquesta nit se celebrará en el Centre Aragones una escullida funció en honor de don Josep Selma, posant-se en escena la coneguda opereta «El conde de Luxemburgo» y «Mermos sainer dels germans Quintero» y «La mala sombra», abdichs a gran orquesta.

Hem rebut els Bulletins del primer Congrés espanyol d'higiene escolar.

També hem rebut el folletó del doctor Doret, que tracta de la higiene de la visió en les escoles.

El Centre de obradors y mossos de la Banca, Indústria y Comerç, convoca als seus socis a la reunió general que tindrà lloc demà diumenge, dia 14, a les quatre de la tarda, en el local social, Mercaders 26, principal.

La secció de Ciències Naturals del Club Montanyenc efectuarà una excursió geològica al cim del Tibidabo demà, diumenge. Sortida a les set del matí, de la estació de Sarrià.

A aquesta excursió hi pot anar tot aiant de la Geologia.

L'observatori Fabra ha fet les següents observacions sísmiques durant la setmana del 5 al 11, abds inclusius:

«Durant la primera meitat del dia 10 els pendúls cònich y vertical de gran massa registraren freqüents microsisms de regular intensitat».

Nota. — Segons notícies rebudes de don J. Esteve Llach, de l'assa, els dies 6, a 14 i 20 hores 6 minuts, y 7, a les 0 hores 2 minuts, en dita localitat se sentiren lleugers tremolors acompanyats de sorolls soterranis.

El consolat de la República de Panamà a Barcelona ens diu que, segons un cable que ha rebut del senyor secretari de Relacions Exteriors de la República és absolutament fals el telegrama de París que s'ha publicat, referent a la destrucció de varis pobles d'aquella República per una erupció volcànica, fent ascendir les víctimes a milers.

Per haver robat les brides del cavall d'un carro parat al carrer de Nàpols, va ser agafat al de Mallorca per un municipal un minyó de 20 anys, indomestich, el qual havia sigut denunciat per uns transeünts que havien advertit la operació.

Un altre ganapia de 21 anys, també indomestich, va ser capturat per un municipal al carrer de Martí, per haver sustrat una peça de maquinària d'un carro.

Dos subjectes que anaven a la plataforma d'un tranvia per la Granvia, prop del carrer d'Aribau, van escorcollar la butxaca d'un passatger y hi van pendre dos duros.

El robat se'n donà, y els lladres saltaren a terra y fugiren, essent agafat un per un municipal y conduït al jutjat.

L'Associació d'Auxiliars de Farmacia celebrará Junta general ordinària avuy a les onze de la nit, en son local social, carrer de Sant Pau, 77, primer.

Publicacions rebudes:

S'ha publicat «Epistemologia Balnearia», estudi crítich-històric de la fisiologia fundamental pel doctor don Bonaventura Telegui y Llorca, Fbra.

Quadern dels números 1 al 12 de la noieva de viatges y aventures «La destrucció de Cartago».

Un d'aquests dies se reunirà la comissió organitzadora de la l'òmbola Corral que presideix l'infatigable escolapi P. Lluís Falguera, al objecte d'ultimar els detalls relatius a la organització de la mateixa y publicar la allocució corresponent.

SANT MARTÍ. — La secció excursionista del Ateneu Obrer Català de Sant Martí (Clay) ha organitzat una excursió al Castell d'Arambrunja per demà, diumenge, passant per Gavà, Brugues y tornant per Begas, Brugues y Sant Climent. Considerant que dita excursió serà agradable y profitosa, donat el companyerisme dels socis Freix, Prat, Mauri, Forteya, Bonshoms, Freixas, Saurina y altres, esperen dures moltes vistes forades, ja que es aquest el principal objecte d'aquests aficionats excursionistes, amants de la bella natura.

— Persona autorizada de la població Tiana-Mongat de la Costa, ens escriu dolentse del escàndol que està movent cert subjecte, enviant solts als diaris, que aquests publiquen inconscientment, escament la falsedat de la falsat d'higiene, de focus d'infecció y vivens de mosquits, quan, comptat y rebutat, se refereix a un dipòsit de retenció d'aigua, per regar hortals, completament cubert de volta en el qual hi havia algunes esquerdes per ahort se produïen filtracions.

Enterada d'això l'autoritat ordenà al propietari que ho tingués arreglat abans del 16 d'abril, y en favor de son respecte als manaments de l'autoritat, s'ha de fer públic quel dia 31 de mars ja estaven fetes totes les obres de reparació.

Tiana, per sa situació al peu de la montanya de la conreria, voltada de boscos y horts, per ésser tocant a la mar, per la conreria que té a son cim de la serrallada y per les conveccions naturals, és un dels llocs més sanitosos de Catalunya, com ho demostra la gran concurrència de famílies forasteres durant l'estiu.

— Persones autorizadas de la població Tiana-Mongat de la Costa, ens escriu dolentse del escàndol que està movent cert subjecte, enviant solts als diaris, que aquests publiquen inconscientment, escament la falsedat de la falsat d'higiene, de focus d'infecció y vivens de mosquits, quan, comptat y rebutat, se refereix a un dipòsit de retenció d'aigua, per regar hortals, completament cubert de volta en el qual hi havia algunes esquerdes per ahort se produïen filtracions.

Enterada d'això l'autoritat ordenà al propietari que ho tingués arreglat abans del 16 d'abril, y en favor de son respecte als manaments de l'autoritat, s'ha de fer públic quel dia 31 de mars ja estaven fetes totes les obres de reparació.

Tiana, per sa situació al peu de la montanya de la conreria, voltada de boscos y horts, per ésser tocant a la mar, per la conreria que té a son cim de la serrallada y per les conveccions naturals, és un dels llocs més sanitosos de Catalunya, com ho demostra la gran concurrència de famílies forasteres durant l'estiu.

— Persones autorizadas de la població Tiana-Mongat de la Costa, ens escriu dolentse del escàndol que està movent cert subjecte, enviant solts als diaris, que aquests publiquen inconscientment, escament la falsedat de la falsat d'higiene, de focus d'infecció y vivens de mosquits, quan, comptat y rebutat, se refereix a un dipòsit de retenció d'aigua, per regar hortals, completament cubert de volta en el qual hi havia algunes esquerdes per ahort se produïen filtracions.

Enterada d'això l'autoritat ordenà al propietari que ho tingués arreglat abans del 16 d'abril, y en favor de son respecte als manaments de l'autoritat, s'ha de fer públic quel dia 31 de mars ja estaven fetes totes les obres de reparació.

Tiana, per sa situació al peu de la montanya de la conreria, voltada de boscos y horts, per ésser tocant a la mar, per la conreria que té a son cim de la serrallada y per les conveccions naturals, és un dels llocs més sanitosos de Catalunya, com ho demostra la gran concurrència de famílies forasteres durant l'estiu.

— Persones autorizadas de la població Tiana-Mongat de la Costa, ens escriu dolentse del escàndol que està movent cert subjecte, enviant solts als diaris, que aquests publiquen inconscientment, escament la falsedat de la falsat d'higiene, de focus d'infecció y vivens de mosquits, quan, comptat y rebutat, se refereix a un dipòsit de retenció d'aigua, per regar hortals, completament cubert de volta en el qual hi havia algunes esquerdes per ahort se produïen filtracions.

Enterada d'això l'autoritat ordenà al propietari que ho tingués arreglat abans del 16 d'abril, y en favor de son respecte als manaments de l'autoritat, s'ha de fer públic quel dia 31 de mars ja estaven fetes totes les obres de reparació.

Tiana, per sa situació al peu de la montanya de la conreria, voltada de boscos y horts, per ésser tocant a la mar, per la conreria que té a son cim de la serrallada y per les conveccions naturals, és un dels llocs més sanitosos de Catalunya, com ho demostra la gran concurrència de famílies forasteres durant l'estiu.

